

רקע על גבעת תום ותומר

הגבעה ממוקמת במישור החוף הדרומי בשטח המועצה האזורית יואב, צפונית-מערבית לקיבוץ נגבה. הגבעה עליה ממוקם עמוד החשמל בעבר נקראה "גבעה 105" בשל גובהה. לאחר קום המדינה שימשה הגבעה כמחצבה לסלעים וכורכר, את שרידיה ניתן לראות עד היום.

במהלך שנות השמונים יואב קידר - חבר קיבוץ נגבה הגה את הרעיון להקים בגבעה השוממת גן בוטני לצמחי ישראל. ואף התחיל בעבודות עליה. בגן הבוטני שהקים ניתן למצוא צמחים שגדלו באופן טבעי בינהם הרותם, הלטם והשיטה וצמחים שנשתלו מאוחר יותר אך הם חלק בלתי נפרד מהנוף הטבעי של ארצנו כמו האלה והתאנה.

בחורף 1997 פקד את ישראל אסון כבד כששני מסוקי יסעור של צה"ל התנגשו זה בזה סמוך לשאר יישוב שבאצבע הגליל. באסון זה נהרגו כל 73 החיילים אשר היו במסוקים. לאחר התרחשות האסון החליט יואב קידר להפוך את הגן הבוטני על הגבעה לאתר הנצחה לבנו תומר קידר וחברו הטוב תום כיתיאן שנהרגו באסון.

בשל היעדרות אתר הנצחה רשמי באותו הזמן, הצטרפו הורים שכולים נוספים ליוזמה של יואב קידר והוחלט להנציח במקום את כל 73 הנופלים.

ברחבת הכניסה לגבעה הוצבו שני סלעים גדולים המייצגים את תום ותומר. התחנה הבולטת באתר היא עמוד מתח עליון פעיל הצבוע בצבע כחול-תכלת ועליו ציורים של 73 יונים לבנות כמספר הנספים באסון. בבסיס העמוד נכתב הציטוט "ארץ שנתנו לה אוהביה כל אשר יכלו לתת" משיר של נתן יונתן.

הסיוור בגבעת תום ותומר עוסק בהיכרות ובאהבת הארץ, בהנצחת חללי אסון המסוקים, ציונות ומורשת צה"ל והמדינה באזור. בנוסף, דרך השיח על "73 פנים לישראליות" שיזמו המשפחות השכולות על מנת להדגיש את הלכידות והאחדות בהנצחת החללים המגיעים ממגוון האוכלוסיות בחברה הישראלית, ניתן להעמיק אף בשיח על הלכידות בעת הזו.